POKROK ZÁPADU.

Týdenník politický, ponenáhlý a zábavný,

PRO

SPOLUJIVANÍ AMERIKOU.

Vychází každou středu.

Redaktor a vydavatel: **Jan Rosický.**

[illegible]

Zásilky peněz

[illegible]

"POKROK ZÁPADU"
Omaha, Neb.

THE "POKROK ZÁPADU,"
(PROGRESS OF THE WEST.)

[illegible]

J. ROSICKÝ, Editor & Publisher.

RATES OF ADVERTISING:

[illegible]

Omaha, Neb., 6 listopadu, 1878

Indiánské nepokoje.

Úzrutnosti zpáchané na osadnících dalekého západu od tlupy Cheyenne Indiánů, poskytly hojnost látky k uvážení, co a kdo jsou příčinou stále se opakujících nepokojů Indiánských. Mnozí z osadníků, kteří nájezdy rudochů trpí, vrhají celou vinu na vládu, aniž by uvážili všechny okolnosti, které rudochy k nepřátelství povzbudily. Časopisům, u nichž jest heslem: "Anything to best the republican party, fair or foul," poskytují nájezdy indiánské vítanou látkou, k vrhání veškeré zodpovědnosti též výhradně a jedině na vládu.

Minulý týden podal gen. Sheridan veliteli Shermanovi výroční svou zprávu, která se zabývá hlavně otázkou o nepokojích Indiánských. Podáváme zprávu tuto v plném znění, jelikož čtenářové naší seznají z ní, jaké jsou, dle náhledu Sheridana, příčiny které nepokoje indiánské působí. Čtenářové seznají ze zprávy té ohromnou rozsáhlost území, které střeženo jest poměrně pouze hrstkou vojska. Seznají, že armádě sestávající pouze ze 14.000 mužů svěřeno jest hlídání nespočetných bojovných kmenů indiánských, že není vojínů ani totik set, kolik je Indiánů tisíců. Seznají, že kolikaleté snahy demokratů v kongresu, zmenšiti a ochromiti nepatrnou armádu naší z velké části zavinily neblahé ztráty na majetku i životech. Seznají že ty časopisy, které před rokem schvalovaly a podporovaly zmenšení armády a nyní s takovou zuřivostí vrhají se na vládu, kladouce jí za vinu všechny následky nepokojů indiánských, buď činí tak z vášně stranické a zaslepenosti a neb následkem neznalosti poměrů. Seznají, že první a hlavní příčinou jest, že [illegible] diáné zbaveni byli svých do[illegible]ů a způsobu živobytí; dru[illegible]mo[illegible]ystém, který šizení a okrá[illegible]hou[illegible]dochů od nesvědomitých dání [illegible] připouští; a konečně [illegible]jednatelů [illegible]sil vojenských. Čini[illegible]nedostatek [illegible]dpovědnu za první [illegible]ti vládu so[illegible]smyslem. Za dru[illegible]příčinu jest ne[illegible]t hlavně zodpo[illegible]hou příčinu jes[illegible]okratická. Po[illegible]vědna strana dem[illegible]o, že nynější [illegible]kolik roků již znán[illegible]áva indián[illegible]systém, nynější sp[illegible]adů civil[illegible]ská pod dohlídkou [illegible]k demo[illegible]nich se neosvědčila, vla[illegible]vládají [illegible]krate v kongresu, ač pře[illegible]osud [illegible]po kolik roků, neučinil[illegible]á[illegible]ivá [illegible]ničeho, aby svěřena byla spr[illegible]odboru vojenskému. Za nedostatek sil vojenských pak výhradně zodpovědni jsou demokraté v kongresu, kteří neustále ještě o umenšení nynější skrovné armády usilují, aby vládu ochromili a ujmouc jí možnost osadníky ochrániti, je proti straně republikánské popudili.

Doba pectivých peněz se blíží.

Minulý týden uveřejnil sekretář Sherman pojednání o stavu pokladny Spoj. Států, z kterého vysvítá, že vláda jest úplně připravena na resumpci od 1. ledna a že zdravý rozum i poctivý finanční směr vyžadoje, aby se v době zákonem předepsanou, a resumpci započalo. Dle udání sekretáře nalezá se v pokladně za 293,659,846 dol. tvrdé měny, tedy více jak dvě třetiny obnosu zelenáků. Tato tvrdá měna není sice určena všechna pro resumpci, lze však ji za zelenáky; a tě třetky určeno jest 95 miliony k účelům jiným, ku krytí jiných vydání, však dokud v pokladně ještě tolik přec jen záloha kovovou. K přímému účeli resumpce nalezá se v pokladně 134,231,865 dolarů, což tvoří se 40 procent obnosu zelenáků. S touto zálohou doufá se snadno být s to, resumpci započíti, však pakli by se ovšem nedostatečná, může si novými prostředky opatřiti, jelikož zákon mu dává právo, za tím účelem prodávati úpisy o nízkých procentách, které dík domácí finanční politice, lze odbýti o nižších procentách, než kdykoli dříve v dějinách země této známo.

Můžeme tedy skoro s bezpečností očekávati, že resumpce s nastoupením nového roku provedena bude a sice trvale. Vláda sice nebude míti v pokladně dolar za dolar. Nebude míti tolik tvrdé měny, co zelenáků v oběhu se nalezá, tak jako jest při národní bance anglické neb francouzské, však vždor tomu jest naděje, pakli střežené náhledy zelenáčníků, absolutářů a demozelenokratů v kongresu sluchu nenaleznou, že postavení papírů na roveň méně tvrdé bude trvalé. Nebudeť ničeho jiného, co by poměr mezi papíry a kovem rušiti mohlo. Před lety plynuly každoročně mnohé miliony v tvrdé měně, ve zlatě, za hranice, k placení úroků na úpisy a k placení účtů za zboží. Nyní jest sotva více jak za 200 milionů úpisů vládních za hranicemi a tedy úrok za hranice plynoucí částkou nepatrnou a tvrdá měna, zlato, plyne do země a ne ze země, jelikož vyvážíme o 200 až 300 milionů dol. ročně více zboží, surovin i tovarů, než z cizozemska přivážíme. Clo, kteréž nám tedy dosud zbývá co jediná výloha ku které se tvrdá měna výhradně potřebovala, nebude se nepochybně po novém roce více platiti tvrdou měnou tak že tím úplně zmizí poptávka po zlatu a stříbru k jakýmkoliv mimořádným účelům a navrácena bude jim působivost jejich co peníze.

Zdá se, že žádná kombinace špekulantů nebude s to poměr ten změniti; legitimní obchod nebude též změnu požadovati a dosavádní odpůrcové resumpce, doufáme, přijdou po dokonané resumpci brzy k jiným náhledům.

Zpráva Sheridanova.

Chicago Ill. 25. října 1878.

Brig. generálu E. D. Townsend pobočníku gen. vojska ve Washington D. C.

Pane!

Mám tu čest podati Vám tímto zprávu o působení armády od 20. října 1878, totiž od času mé poslední výroční zprávy.—

Minulý rok neudála se žádná změna v organisaci armády. Pozůstává z následujících odborů: Odbor Dakoty zahrnující v sobě stát Minnesotu, území Montany a Dakoty s 25. strážnicemi a 3 pozorovacími tábory pod vedením gen. John Gibbona v čase nepřítomnosti brig. gen. Alfred H. Terry; odbor Platte zahrnující státy Nebrasku a Iowa území Wyoming a Utah a části Idaho s 21 strážnicemi a 2 tábory pod vedením brig. gen. Geo. Crooka; odbor Missouri, obsahující státy Illinois, Missouri, Kansas a Colorado, území Nového Mexika a Indiánské území a strážnice pevnosti Bliss a Elliot v Texas se 24 strážnicemi pod velením brig. [illegible]n. John Pojse; odbor Texas [illegible]nující pouze stát Texas s 13 [illegible]nicemi a mnoha tábory pod velením brig. gen. E. O. C. Orda.

Ku chránění těchto 82 strážnic od hranic Britické Ameriky na severu a Rio Grande na jihu, máme 4 pluky dělostřelectva, každý čítající průměrně 53 mužů; 8 pluků jízdy každý průměrně čítá 765 mužů, a 18 pluků pěchoty, každý 462 mužů čítající; kteréžto síly jsou rozloženy dle svrchy gen. Ord a Gibbon jeden muž na 120 čtv. mil v odboru Texas, a na každých 75 čtv. mil jeden muž v odboru Dakota a asi to samé v odborech Platte a Missouri. Poznáváme li, že tato malá část vojska má chrániti sami proti Indiánům na jedné a nájezdům Mexikánů na druhé straně, musíme uznati, že to práce nemalá a zaslahuje všeobecného uznání. Žádná armáda na světě nemá takové nesnáze odříkati potřeb s tak malým počtem vojska jako naše. V jiných zemích poskytuje vojenská obyčejná pozůstává buď z celého pluku neb brigády, kdežto u nás uvalena ta samá povinnost pouze na setníku. Mimo toho naše pluky jsou málokdy, ba skoro nikdy pohromadě a stráženice jsou obyčejně chráněny buď jednou, dvěma neb čtyřmi setníky, a tato část vojska má chrániti proti letitému a bojovnému nepříteli takový kus země, který by měl být nejen chráněn brigadou. K práci takové třeba jest bdělosti, obratnosti síly a vytrvalosti, a já jsem přesvědčen, že důstojníci naši chovají tyto vlastnosti.

Přiložené zprávy od jednotlivých velitelů obeznámí generála armády o podobných operacích vojska minulého roku.—

Hranice naše se rozšířily, dolování a hospodářství se značně vyvinulo, a chov dobytka a ovcí těší se neobyčejnému rozkvětu. Údolí Yellowstone a údolí podél východních vrchů Velkého Rohu (Big Horn) otevírá se znenáhla osadníkům a zařizují se poštovní spojení. Bohatost Černých vrchů na kovy jest zjištěna a ruda nalezá se v takovém množství, že se zdá býti nevyčerpatelnou, kdež to krajina na jižním ramenu řeky Cheyenne a Belle Forche slibuje hojných výhod pro hospodářství.—

Přírostek osadníků v Nebrasce, západním a jižním Kansas, severním a severozápadním Texas jest úžasný a rolnictví v státech těchto se znamenitě zvelebilo; kdežto dolování a hospodářství v Colorado, Utah a Montana, kráčí stejným krokem ku předu.

Co se týče záležitostí Indiánů v přítomné době, jest mi líto, že musím podati zprávu nepříznivou. Obor pro Indiány na základě buď špatného řízení neb nedostatku potřebného opatření zavdal v loni západním osadníkům příčinu ku strachu před Indiány. Místy stálo toto nedopatření mnoho majetku a životů lidských. A provázeno všelikými možnými surovostmi a ukrutenstvím. Nedostatkem potravin v jednatelstvích a vyhubením zvěře vyhladovělí Indiáné dopouštěli se všelikých nedovolených skutků, neb člověk bude raději se biti než by hlady zemřel. Zdá se mi že by obnos povolený kongresem byl dostačitelný při dobrém rozpočtu, ale přiložené zprávy od velitelů oborních, nenasvědčují tomu, vyjma tlupy Strakatého Ohonu a Rudého Mraku, kteří ač dobře s nimy zacházeno, a byvše vším dobře zásobeni, přetrhnouti hleděli výhrůžkami panující pokoj. Měl jsem za to, že jednatelství těchto Indiánů zůstane na řece Missouri kde by se na ně mohlo pohodlně dohlížet a bylo by s menšími výlohami spojeno; to ale se nelíbilo kontraktorům a obchodníkům, kteří zajisté velmi systematicky dovedli vše ku svému prospěchu vykořistit. A nyní ti samí Indiáné jsou na horších pozemkách než dříve při řece Missouri a leží daleko od dopravních stanic, tak že ku příkladu vydržování tlupy Indiánů Rudého Mraku stojí pětkrát více než na řece Missouri.

Ku konci podotýkám ještě, že tito Indiáné rozloženi jsou nyní v místech kudy nutno cestovati do Černých Vrchů a tudíž těžko zabrániti jim ve styku s bělochy, a myslím že v tomto postavení jest možný svár i boj mezi nimi a bělochy. Zdá se že nikdy nebylo věnováno mnoho času a práce záležitostem Indiánským, a kdyby věc tato netýkala se vojenské záležitosti, neštípl bych slov o tomto předmětu.

Slyšíme dosti často tázati se mnohého proč my máme míti válku s Indiány, kdežto vláda Anglická nemá s nimi žádné obtíže jak v Kanadě tak i v Britické Columbii. Na tuto otázku podávám tato odpověď generála armády. Před deseti roky Indiáné vlastnili skoro celou krajinu západně od řeky Missouri, od Britické Columbie až k silnici Mexikému vyjma osady východního Kansas, Colorado a Montana a východního a jižního Texas. Indiánské kmene Gros-Ventres, Assinaboines, Černonožci a ostatní tlupy vlastnili krajinu severně od řeky Missouri; Siouxové zase jižně od té samé až k řece Platte; Cheyennové jižně od Bobtího Potoku v Kansas; kmen Arapahoe odtamtud až k řece Arkansas; Kiowas-ové dále dolů až k oboum řekám Kanadskému, Comanchové odtud dolů až k řece Concho v Texas. Nesmírná tato část země byla obydlena dvěma ohromnými stády bůvolů, jedno na severu, druhé na jihu, čítající každé od 2 do 3 milionů kusů, mimo toho velká stáda jelenů, antilop, losů a jiné zvěře rozličného druhu v bezpočetném množství, kdežto v dolinách zase bylo hojnost ovoce, zelenin a jahod. Příroda zařídila zde vše ku pohodlí Indiánů, a celý tento kraj byl pastvinou pro nesčíslná stáda jejich koní, kteříž byli bohatstvím a bez kterýchž by jim nebylo možno se obejíti při stěhování, kdežto lov poskytoval jim možnost zaopatření oděvu, buď výměnou za kůže od bělochů a neb samými kožemi. Takovéto postavení jejich bylo před deseti roky, a dostačilo k ukojení potřeb divocha, kdežto neustálé potýčky mezi nimi samými udržovaly je v neustálé činnosti, an válka byla taktika jejich zaměstknání. Indiáné za to měli, že tato krajina patří jim a naše vláda práva k tomuto jejich majetku uznala; ale pohříchu byli z tohoto sladkého spánku v devatenáctém století vyburcováni. Běloši počali se stěhovati na jejich území a počali je utiskovat v jejich právech, což vláda nemohla zamezit. Hrstka vojínů byla vyslána chránit Indiány, což se ale ukázalo býti marným. Tu činila naše vláda sliby, posílala dary, sliby ale tyto nebyly nikdy vyplněny, a to byly první kroky k vyvinujícímu se nepřátelství.

(Dokončení bud.)

Kdo "balamutil" národ?

Jeden každý občan česko-americký zajisté ví, že příčinou, proč náš veřejný tisk český od roku 1870 pozvolna přecházel od krajního republikánismu až ku krajnímu demokratismu, byly žaloby naproti republikánům, dle kterých tito byli jen samá korupce a samé násilí. Volalo se, že musí býti kongres demokratickým, aby odhalil republikánské švindle a aby "přepočítal peníze" v národních kasách — a to účinkovalo. Národ za tím pokřikem zvolil do kongresu demokratickou většinu, aby odhalila republikánské švindle a přepočítala peníze. Odhalili ale tito demokrati nějaký ten "švindl", ačkoli na to vyházeli statisíce? Který republikánský švindl neodhalili sami republikáné, ten nevyšel, ale za to bylo odhaleno naopak celé hejno švindlů demokratických. Časopisy občanstva vzdělaného musely tedy se strany demokratické již dávno umlknouti o švindlech republikánských, jelikož ten křik nemohly udržovati žádnými fakty —ale naši mudrcové demokratičtí se jej drží přece velmi pevně. Vždyť by jinak lid poznal, že se "mýlily" a to by jim škodilo na obchodě!

Druhou zámínkou byla touha po reformách. Ano, chudáci, ti jich zavedli! Jedinou reformu, kterou zavedli, bylo ušetření peněz na vojsku — ale za to musí nyní i naši čeští osadníci pykati na dalekém západě pod tomahawkem Indiánů! O reformách uměli mnoho míti hubou před volbou, po volbě ale byli v koncích se svým rozumem a až po dnešní dobu ještě nevědí, jakou tu reformu vlastně mají chtíti! S tím to tedy také nešlo a listy demokratické již o tom dávno umlkly, což ale našim česko-amerických přece nevadí, aby na tom koníčku dále "rajtovaly!"

V největší nouzi vyhráli terno a započali křičeti o "presidentském švindlu". Kdo nesná ten hlmot, jaký tím naplodili? Kdo nesná tu důstojnost, jakouž líčili na svoje tváře? Kdo nezná ty jejich vlastenecké výlevy a jejich starost o život republiky pod správou takových švindlířů, jako se jimi tím objevili býti republikáné?

Tíden byt mučedníkem, svatým obětencem a demokratičtí národovci volali: Tato jediné postačuje, aby národ stranu republikánskou odsoudil na věky do horoucího pekla!

Když ale toto hned po volbách tvrdili, tu nemáli ještě žádných skutečných důkazů a opětné tvrzení republikánské bylo aspoň právě tak opravdivé, jako toto jejich! Museli sobě tedy zjednati důkazy. Zvolili sobě vyšetřovací výbor a před ten dostavilo se jim několik svědků, jejichž výpovědi napřed vypracovaly velkorý demokratický tisk velikým jásotem. Už to měli! Svědek McLinn ze Floridy svědčil sám na sebe co republikán, svědek Anderson z Louisiany učinil to samé a vše byla "jista". Naši Kubíci národní měli pravdu, strana republikánská byla "prolhána rakovinou korupce," demokratická byla spásou a "Rozvaha" tím byla odhalena co otrok korupce a lže! Nebyla to sláva?

Než čert nikdy nespí! Tu se pojednou objeví tajné depeše tildenovské a s nimi celá ohavnost demokratické strany! Tu se pojednou odhalí, že nepáchali "presidentský švindl" republikáné, nobrž naopak demokraté; že nebyl zvolen Tilden, nobrž Hayes a Tilden že jej o to právo chtěl oloupiti kupováním elektorů za celé statisíce! Dále se objevilo, že svědci McLinn z Floridy a Anderson z Louisiany byli taktéž zakoupeni penězi od Tildena a že vůbec celé to vyšetřování a shánění svědků byla nežli jenom velkolepá stavba jediné korupce a jediného švindlu demokratů!

Předsedou výboru vyšetřovacího, kongresní poslanec Potter, jest tak zahanben, že již více ani nepřijal nominaci za čekance pro to samé místo, kteréž dnes zaujímá; Tilden jest odhalen co monumentální padouch; a celý pokřik o presidentském švindlu republikánů se rozpadl v nivec, tak že již ani jediný časopis demokratický se neodvažuje to opakovati.

Nevidí tu tedy každý náš nestranný čtenář, *že nebyla ani jedina* z těch příčin pravou, z kterých náš česko-americký tisk byl opustil zásady republikánské, aby se stal velebitelem této nyní tak velmi kompromitované demokracie? A jelikož se ty jejich příčiny odhalily býti nepravými, proč tedy ještě stále drží s tou demokracií, proč tu nekárají nyní z té její odhalené bídnosti?

Odpověď si může dáti každý sám! "Rozvaha."

Vysvětlení.

Od času vyjití clevelandské "Rozvahy" neustávaly některé české listy v podezřívání, že redaktor listu toho, pan Jan A. Oliverius, který ode dávna znám jest co horlivý republikán a s tím přesvědčením, v tom samém směru, list zmíněný řídí, jest "zaprodaným". V čísle Rozvahy z minulého týdne shledáváme o předmětu tom následující vysvětlení od p. Oliveriusa:

Když jsme se odhodlávali založiti zde v Clevelandu list republikánský, obdrževši k tomu se strany několika republikánů vybídnutí, tu jsme věděli již napřed, majíce toho zkušenost, že nám bude zápasiti s živly, nemajícími žádné slušnosti a žádné cti, viděli jsme, že nás ani jediný list nerepublikánský nejenom neodporučí, nobrž naopak že všechny se spojí, aby nás vybodaly z onoho revíru, jejž považují za svůj; bylo nám tedy zjevno za těch okolností, že musíme býti pro dobu prvního čtvrtletí připraveni na úplnou ztrátu, jelikož nám nebude lze očekávati správu žádných odběratelů, navrhli jsme tedy těm mužům, aby nám umožnili dávati zde v Clevelandu list pro nějaký čas zdarma, tak aby lid nám šmahem nepřátelský mohl bez předplácení posouditi naše zásady a snahy, při čemž doufali jsme, že potom přece něco rodákův našich nebude tak fanatickými, aby nenahlédli naší upřímnou vůli. Bez této podpory bylo by nám bývalo vůbec nemožno o založení listu se pokoušeti a tu se nám také podařilo získati pro 8 neděl týdenní podporu $50. Jenom, takto ponděkud zabezpečeni přikročili jsme k dílu; založili jsme list a tímto nám splněnou týdně přes 40 dollarů skutečných výloh bez započtení vší práce redakční, tak že až doposud z toho všeho nám za naše práce písemní vyplynulo sotva $50 po celý ten čas. Leč ani to nepřišlo ještě co hotovost do naší kapsy, jelikož stěhování naše z Chicago sem do Clevelandu nám způsobilo výlohu $80.

Jak může tedy někdo říci, že bychom byli uplaceni? Čímpak? Až doposud věnoval Jan Oliverius tomuto listu svou práci jenom v té naději, že s ním získá tolik nestranných rodáků, aby udrželi list zcela s neohroženým směrem republikánským, a kdyby nebyl měl nějakého příjmu za odprodané "Domácí Lékaře", byl by musel již dávno ustáti. Pracoval zde tedy co "otrok"? Měl tu někdo právo, aby mu předpisoval, když vůbec nikdo nedával jemu žádnou mzdu? Není to tedy na nejvýš nešlechetné, když se takto proti našim holým rukám sbíhají celá hejna fanatických agentů všech ostatních stran a když zasazují společnými silami všechny páky, majíce k sobě největší část českého tisku, aby nás jenom nepustili uchytiti se pevnější půdy? My dímě, že to je surový vztek, bezpříkladná mstivost a hrubý fanatism, neboť my nikdy neužívali proti nikomu prostředků nekalých, a tím, čím jsme dnes, to jest republikány, byli jsme i dříve.

Č. S. P. S.

O blahodárné činnosti a potěšitelném šíření se Česko-Slovanského Podporujícího Spolku podává nejlepšího důkazu čtvrtletní zpráva Národního Hlavního řádu za druhé čtvrtletí t. r., z které vyjímáme: Všech údů čítalo se počátkem července t. r. 1,302, náležících ku 27 řádům. Jmění všech řádů obnášelo $21.555.13. Nově založených čísel během toho čtvrtletí 3. Údů přibylo během čtvrtletí 142. —

Zpráva přijde za čtvrtletí končící prvním říjnem, bude nepochybně rovněž tak potěšitelna, neboť počet řádů rozmnožen byl o 4, tak že nyní čítá již 31 čísel a počet údů přestoupil dojista již 1400. Co jest zejmena potěšitelno, že během minulého leta zapustil řád kořenů na západě. V Nebrasce přibyly dvě nová čísla a v Kansas (ve Wilson) se jedná o založení nového čísla. Co nejvíce je pozoruhodné, že v Iowa není dosud jediného řádu, ač žije v státu velmi četně rodáků našich, kterým není možno neuznávat prospěšnost a blahodárnost spolku toho. Doufáme však, že jest nedaleka doba, kdy Iowští rodáci následovati budou příkladu rodáků ve všech jiných státech a jsme přesvědčeni, že jakmile jedenkráte zapustí Č. S. P. S. kořenů svých ve státu tom, zdárně zrůstati, sílíti i šířiti se bude, kuprospěchu "nám i budoucím."

Nejnovější zprávy.

VOLBY.

V Omaha odbyly se volby klidně. Šest tiket bylo v poli. Občanská, republikánská, demokratická, zelenáčská, temperence a proti temp. Republikánská státní tiketa obdržela většinu. Countní tiketa není dosud sečítaná, jelikož se nesmírně škrtalo, ale zdá se že občanská tiketa byla celá zvolená.—Ve státu dle došlých zpráv, škrtalo se také dost. Republikáné zvítězili nepochybně obyčejnou většinou asi 10 neb 15 tisíc, Valentine bude, jak se zdá, pozadu. V Massachussets poražen Butler většinou ne méně než 20,000. V New Yorku poražen byl kandidát Tamany za mayora a zvolen protivník Cooper spojeným úsilím republikánů a protitamanistických demokratů.

Jak se zdá, získali republikáné v mnoha státech a svítězili ve státech pochybných. Poslanců do kongresu získali několik, ač sotva dosti, aby mohli překonati většinu, která již nyní se jeví. Zprávy jsou dosud velice nedplné a neurčité, tak že nelze bližšího podati. S bezpečností může se ale tvrditi, že republikáné mohou býti s výsledkem voleb listopadových úplně spokojeni.